

จิงจ้อดอกแดง (*Ipomoea angulata* Lamk.)

ชื่ออื่น ผักบุ้งโคก (อีสาน) จิงจ้อแดง

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ต้น เป็นไม้เลื้อยพันยาว 5-10 เมตร มีขนสีน้ำตาลแดงตลอดเถาตั้งแต่โคนถึงปลายยอด

ใบ เป็นใบเดี่ยวเรียงสลับ 1 ใบ แตกเป็น 3 แฉก หน้าใบมีขนสีน้ำตาลแดง หลังใบมีขนสีเขียวหม่น ดอก สีเหลือง มีก้านสีเขียวอมแดง ปลายกลีบดอกยาว 3 ซม. ออกจากซอกใบจะมีดอกย่อย 3-5 ดอก

ผล สีแดง เกิดจากดอกที่แก่จัด (เกิดจากซอกใบ) มี 3-5 ผล ตามจำนวนของดอก

การขยายพันธุ์ เมล็ด แก้วแห้ง

ฤดูกาลเก็บส่วนขยายพันธุ์ ฤดูร้อน

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการเจริญเติบโต ทุกสภาพแวดล้อม

การใช้ประโยชน์

ทางอาหาร ใช้ผลแก่/อ่อนแกงผักรวมปลาอย่าง ต้มจืดน้ำพริกมะม่วง ใช้ยอดอ่อนต้มหรือแกงใส่ผักรวม

ทางยา -

ฤดูกาลที่ใช้ประโยชน์ ทุกฤดู

ที่มาของข้อมูล

กัญจนา ดีวิเศษ และคนอื่นๆ. 2542. ผักพื้นบ้านภาคเหนือ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

